

ЧЛЕНУ-КОРЕСПОНДЕНТУ НАМН УКРАЇНИ О. М. ПАРХОМЕНКУ — 60 років

15 травня 2018 р. виповнилося 60 років завідувачу відділу реанімації та інтенсивної терапії ДУ “Національний науковий центр “Інститут кардіології ім. акад. М. Д. Стражеска НАМН України”, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреату Премії імені М. Д. Стражеска НАН України, члену-кореспонденту Національної НАМН України, доктору медичних наук, професору Олександрову Миколайовичу Пархоменку.

О. М. Пархоменко у 1981 р. з відзнакою закінчив Київський медичний інститут (нині — Київський медичний університет ім. О. О. Богомольця МОЗ України, НМУ), після чого навчався у клінічній ординатурі на кафедрі внутрішніх хвороб № 2 того ж навчального закладу, де до січня 1986 р. працював на посаді молодшого наукового співробітника, а у 1986-1987 рр. — старшим лаборантом тієї ж кафедри, лікарем відділення реанімації та інтенсивної терапії Центральної міської лікарні імені Жовтневої революції (нині — Центральна міська клінічна лікарня м. Києва (“Олександрівська клінічна лікарня”), ЦМКЛ м. Києва). З 1991 р. працює у Інституті кардіології ім. академіка М. Д. Стражеска: спочатку на посаді провідного наукового співробітника відділу невідкладної кардіології, з 1992 р. — керівником відділення клінічної електрофізіології з блоком реанімації та інтенсивної терапії, а від 1999 р. по теперішній час — керівником відділу реанімації та інтенсивної терапії. У 1987 р. захистив кандидатську, а у 1995 р. — докторську дисертацію.

Наукові інтереси О. М. Пархоменка є гострий коронарний синдром, шлуночкові порушення серцевого ритму, раптова серцева смерть, гостра серцева недостатність; як фундаментальні (захист міокарда при його ішемії та реперфузії, активація прозапальних процесів, стимуляція ангиогенезу та репарації, формування електрофізіологічного субстрату небезпечних для життя аритмій, фармакогенетичні дослідження), так і прикладні аспекти кардіології (нові підходи до лікування гострої серцевої недостатності, розробка методу пролонгованої епідуральної аналгезії у хворих на гострий інфаркт міокарда, поліпшення результатів тромболітичної терапії, захист міокарда у хворих на гострий коронарний синдром, виявлення хворих з високим ризиком віддалених ускладнень та ін.).

Основні напрями наукової діяльності: обґрунтування застосування бета-адреноблокаторів у хворих з гострою серцевою недостатністю, розробка

стратегії захисту міокарда у хворих на гострий коронарний синдром шляхом фармакологічного впливу на активність метаболічних процесів під час ішемії міокарда та його реперфузії, генетичні дослідження у хворих на гострі коронарні синдроми. Брав участь у розробці нових методів інвазивної та неінвазивної електрофізіологічної діагностики ризику розвитку загрозливих для життя аритмій та раптової смерті, прихованих ішемічних уражень серця, обґрунтування та впровадження безконтактних біомагнітних методів вивчення серця. Співрозробник нового вітчизняного інноваційного органопротектора Корвітину. Уперше обґрунтував і застосував пролонговану високу епідуральну аналгезію пропранололом у хворих на інфаркт міокарда, впровадив у кардіологічну практику метод сорбційної детоксикації кремній-органічними ентеросорбентами, методи молекулярної кардіології, фармакогенетики та епігенетики при невідкладних кардіоваскулярних станах. Усі нові розробки захищені 28 патентами. Є співрозробником та співавтором міжнародних груп вчених у Гарварді (США), Університетах МакМастер (Канада), Дюк (США), Сан-Паоло (Бразилія), Оксфорда та Імператорського коледжу Лондона (Велика Британія) з обґрунтування, організації та проведення міжнародних багатоцентрових рандомізованих клінічних досліджень з вивчення та впровадження у всесвітню клінічну практику інноваційних фармакологічних технологій у хворих на серцево-судинні захворювання.

Автор близько 600 наукових робіт, у тому числі співавтор 12 монографій, посібників, довід-

ників; є автором 17 винаходів та патентів, 54 раціоналізаторських пропозицій. Співавтор Національних настанов з кардіології (2010, 2012, 2014, 2016), Європейського Керівництва з невідкладної кардіології (2011, 2014, 2018), рекомендацій Європейського товариства кардіологів (2002-2018). Підготував 2 доктори та 13 кандидатів медичних наук.

Протягом останніх 15 років О. М. Пархоменко брав активну участь у підготовці та проведенні міжнародних багатоцентрових клінічних досліджень в Україні. Їх головні висновки узагальнено в основних наукових працях: "Гострі коронарні синдроми" (2006), "Ендогенні механізми захисту міокарда під час ішемії та реперфузії" (2008), "Нові стратегії лікування стабільної стенокардії" (2011), "Біофлавоноїди як органопротектори" (2012).

О. М. Пархоменко веде активну науково-організаційну та громадську роботу: він є Почесним членом та членом Правління Європейського товариства кардіологів (*FESC*) (1990), Почесним членом та членом Правління Міжнародного коледжу ангіологів (*FICA*) (1993), членом Міжнародного товариства з неінвазивної електрокардіології (*ISNIC*) (1997), членом Американської асоціації серця

(*AHA*) (2005), співзасновником та членом керівництва Європейської Робочої групи і Асоціації з невідкладної кардіології, Головою Асоціації з невідкладної кардіоваскулярної патології, віце-президентом Асоціації кардіологів України; членом редакційних рад закордонних фахових журналів "*Cardiology*", "*Seminars in Cardiology*", "*European Journal of Acute Cardiovascular Care*" та багатьох вітчизняних фахових видань, зокрема "Серце і судини", "Український кардіологічний журнал" та ін.

О. М. Пархоменко нагороджений срібною медаллю Європейського товариства кардіологів (2004 р.), у 2007 році одержав звання "Міжнародного професійного визнання" бібліографічного товариства "*Who is Who*" (США), а у грудні 2016 р. Національна Академія Наук України, Міністерство освіти і науки, Міжнародне Агентство "*THOMSON REUTERS*" (США) присвоїло йому Почесне звання "Лідер науки України 2016".

Президія НАМН України вітає шановного Олександра Миколайовича з ювілеєм, бажає йому здоров'я, подальшого натхнення та успіхів у всіх починаннях.